

Cože? Odstavení Putina ukončí válku? Milan Syruček nemá pro válekychtivý Západ dobré zprávy.

- CZ24 News | 7. května 2023

ČESKO: Nejen o útoku na Kreml, který prý rozhodně neprovedly Spojené státy, hovoříme s bývalým novinářem a aktivním spisovatelem Milanem Syručkem. Vladimir Putin tam permanentně nesedí, stejně jako jeho předchůdci z dob SSSR. Josef Visarionovič Stalin jich měl dokonce několik desítek, které nepravidelně střídal. Další oblastí našeho zájmu jsou také protesty ve Francii, kterou autor literatury faktu dokonale zná. A dostáváme se uzavřeným kolem zpět k pomyslným i připravovaným atentátům, kterých se například na generála de Gaulla připravovalo několik.

Kdo nebo co vězí podle vás za údajným útokem na Kreml?

Jsem autor literatury faktu. Tím, co je v dané chvíli a možnostech neověřitelné, se nezabývám. Nikdy jsem neholdoval takzvané alternativní historii, třebaže je to pro mnohé čtenáře či posluchače populární. Ale nezdá se mi pravděpodobné, že by Američané iniciovali útok na Kreml. Za prvé si myslím, že Vladimir Putin převážně pobývá jinde a nikoliv vždy na stejném místě.

Svého času jsem se zabýval Stalinovou osobností a tak vím, že měl celkem dvacet sídel, která nepravidelně střídal. Hitler měl jen čtyři „Vlčí doupata“, z toho jedno v ukrajinské Vinnycji, odkud chtěl řídit závěrečnou operaci na dobytí Moskvy. O tom všem však existují důkazy. Samozřejmě existují pokusy o atentát na hlavy států, například generál de Gaulle čelil dvaadvaceti takovým pokusům. Ale ty byly činěny z vlastních řad, respektive od alžírských Francouzů, kteří si nepřáli alžírskou nezávislost, jíž generál nakonec ukončil válku s Alžírskem.

Řada médií se rovněž zmiňuje o tom, jak zejména v poslední době končí nepřírozenou smrtí Putinovi spojenci. Například šéfredaktor Komsomolské pravdy Vladimir Nikolajevič Sungorkin, který patřil k nejbližším Putinovým spojencům. Ale ten zemřel v Chabarovsku na mrtvici, jak dosvědčili ti, kteří vlastně byli přímo při jeho skonu. A nepřátelství mezi USA a Ruskem – předtím SSSR – se projevovalo v zástupných konfliktech, nikdy v nějakém přímém střetu, který by nutně skončil jadernou apokalypsou. Ale i kdyby Vladimir Putin z jakéhokoliv důvodu byl zbaven své vedoucí funkce, je tam dost jiných, kteří budou ve válce proti Ukrajině pokračovat.

Bude ukrajinská ofenzíva?

Nejsem vojenský odborník, spíše politický analytik, ale i tak je zřejmé, že k ní musí dojít. Jen samozřejmě nemohu předpovědět, kdy, kde a jak se začne. Jen jedno je jisté: Ukrajina se s danou situací nemůže smířit, to by neudělala žádná země na světě, třebaže vojenské síly nejsou vyvážené. Ale Ukrajinu podporuje materiálně mnoho zemí světa, zatímco ruské straně pomáhá jen málokdo. Když neberu v úvahu Bělorusko, například i Čína je spíše pro politické, nikoliv vojenské řešení konfliktu.

Francie je stále na nohou a stále probíhají protesty nejen kvůli pozdějšímu odchodu do důchodu, který je mimochodem podstatně nižší než se plánuje u nás.

Je skutečností, že Francií nyní otrásají demonstrace namířené proti plánovanému prodloužení odchodu do penze z 62 na 64 let. Nám se to zdá poměrně malicherné, ale žil jsem ve Francii dostatečně dlouho a jezdím tam dost často, abych pochopil, že Francouzům nejde jen o to, jak dlouho budou muset pracovat, než odejdou do důchodu, ale tvrdě hájí to, co si jednou vydobyli. Svého času to byl pětatřicetihodinový pracovní týden, teď je to doba odchodu do důchodu. Jestliže by v tom ustoupili, co přijde příště?

To francouzské odhodlání jsem zažil například v květnu osmašedesátého roku. A přitom to vše začalo zdánlivě banální záminkou. 22. března 1968 se studenti v Nanterre pod vedením Cohn Bendita rozhodli napadnout dívčí kolej, protože už dál nechtěli trpět ten stav, kdy do té doby byly například všechny školy rozděleny na dívčí a chlapecké. Proč taková nerovnoprávnost? Tak se rozhodli protestovat, po útoku na dívčí kolej začali vytrhávat dlažební kostky a stavět barikády – mimochodem, poté byly všechny ulice až dodnes zality asfaltem. K nim se přidali jejich otcové a postupně všichni pracující bez ohledu na povolání, až 13. května vstoupila do stávky na výzvy svých odborových svazů celá Francie. Když hovořím celá Francie, myslím to doslova: stávku pro své příslušnice vyhlásil i odborový svaz prostitutek, neboť se prostituce považuje jako jakékoliv jiné povolání. V Paříži jich je organizovaných šest tisíc a stávkovaly tak, že se na týden uchýlily do kostelů, kde se o ně starali faráři.

A jaká je nyní vaše současná aktivita? Jak vás znám, neodpočíváte.

Dokončil jsem rukopis své čtyřiatřicáté knížky. Je o Zakarpatí a nyní spolu s grafičkou zařazuji do textu vybrané fotografie. Je to moje srdeční záležitost, tuto oblast jsem projel a prošel celou, zvláště poloniny. A také se například potkal s milenkou a poté manželkou Nikoly Šuhaje Eržikou. Na závěr knihy jsem uvedl rozhovor s umělou inteligencí, přečtete si, co ona o tomto kraji ví a neví. Rovněž se chystám obnovit diskusní fóra, která jsem po řadu let organizoval v Evropském či Slovenském domě, ale covid nám je přerušil.

[ZDROJ](#)